

Ma már csak az idős generáció emlékszik arra, hogy egykoron Székelyudvarhely környékén komoly fürdők voltak. A város széléin nem is egy gyógyfürdő működött: nemcsak a Szejkén, hanem a város dél-nyugati részén is olyan fürdők voltak, amik kellemesebbé tették az udvarhelyiek mindennapjait. Nem mellékesen gyógyulni is lehetett ezekben.

Az egykori Solymossy-féle gyógyfürdő emlékét a Jézus Kápolna melletti **Medence utca** neve őrzi. Nevét Solymossy János gyógyszerészről kapta, aki az 1800-as évek második felében működtette a fürdőt – korábban is létezett a „Sóskerti fürdő”, már 1702-ben említik a „betegeket gyógyító forrást”.

Solymossy 1879-ben vásárolta meg a fürdőt, ahol már létezett egy medence, húsz évvel később pedig Solymossy Endre tulajdonába került, akik felújította és megteremtette a szervezett fürdőéletet.

A Kösztörűkő alatt (ez a Kuvar-hegy dél-nyugati végződésénél van, mellette van a kis völgy, amiben volt a fürdő) a 19. század utolsó éveiben vendéglő és öltözők álltak, emellett hideg- és melegvizes medence is volt. Körülbelül tíz évig tartott a fürdő fénykora, 1909-ben tűz pusztított, három évvel később pedig egy földcsuszamlás vetett véget a fürdő létének.

Habár az épületek még álltak, használni is lehetett a medencéket, az első világháborút követően még egy romlást szenvedett, majd **a negyvenes évek végén államosították**. Két medence még mindig volt, s ezeket a visszaemlékezések szerint egészen 1971-ig a környéken lakók még használták. 1971-ben a kőlépcsős medencét elbontották azzal a szándékkal, hogy újjáépítik, de ebből már nem lett semmi.

1990 után teljesen benőtte a gaz, csak nyomok árulkodnak az egykori fürdőről. Azóta több szakszerű tudományos munka is megjelent a vizekről, tv-műsorok, újságcikkek is születtek az állapotokról.

